

Όσοι Χριστιανοί ασχολούνται ενσυνείδητα με τα πράγματα του Θεού, ενδιαφέρονται να γνωρίσουν το θέλημα του Κυρίου και έχουν ως πρώτο σκοπό να μπουν στη Βασιλεία του Θεού. Βέβαια για να γίνει ο κάθε άνθρωπος συνειδητός Χριστιανός πρέπει να μετανοήσει ειλικρινά για τις αμαρτίες του και να πιστέψει στο λυτρωτικό έργο της σταύρωσης και ανάστασης του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αποτέλεσμα αυτής της μετάνοιας και πίστης είναι ο άνθρωπος να ζητήσει από τον Ιησού Χριστό να τον καθαρίσει από τις αμαρτίες του και να Τον γνωρίσει σαν προσωπικό του Σωτήρα. Τότε ο άνθρωπος 'γεννιέται άνωθεν', δηλαδή «πεθαίνει» ο παλιός-κοσμικός άνθρωπος και αρχίζει να μορφώνεται ο Ιησούς Χριστός μέσα στη καρδιά του. Στη συνέχεια πρέπει να 'θάψει' τον παλιό άνθρωπο δια του βαπτίσματος στο νερό, ομολογώντας ο ίδιος την πίστη του στον Χριστό όπως μας λέει ο Λόγος του Κυρίου (κατά Μάρκον ις' 16, Πράξεις β' 38 και η' 37, προς Ρωμαίους ς' 4, κ.ά.) και το Σύμβολο της Πίστεως. Την αναγέννηση του Χριστιανού την εξηγεί ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στον Νικόδημο στο 3ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου. Από κει και πέρα βέβαια όπως συμβαίνει μετά την φυσική γέννηση του ανθρώπου που αρχίζει ο αγώνας της σωματικής αύξησής του, έτσι και στην περίπτωση της αναγέννησης αρχίζει ο αγώνας της πνευματικής αύξησης έτσι ώστε ο Ιησούς Χριστός να μορφωθεί στην καρδιά του αναγεννημένου Χριστιανού.

Ο Πατέρας Θεός, έχει φροντίσει για την πνευματική αύξηση των παιδιών Του. Στην επιστολή προς Εφεσίους στο τέταρτο κεφάλαιο διαβάζουμε : « **¹¹ Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους,**

¹²

προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού,

¹³

εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού,

¹⁴

διά να μη ήμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην,

¹⁵

αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός,

¹⁶

εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπην. »

Δηλαδή ο Θεός σαν καλός Πατέρας έχει κάνει το μέρος Του. Δική μας ευθύνη είναι να εκτιμήσουμε αυτά που μας έδωσε και να πιστέψουμε στον Λόγο Του ώστε να αυξηθούμε πνευματικά, να αγωνιστούμε τον καλό αγώνα και να διατηρήσουμε την πίστη μέχρι τέλους χωρίς να αποκάμουμε.

Ο Λόγος του Κυρίου μας γνωστοποιεί σαν μεγάλο κίνδυνο στην επίτευξη αυτού του σκοπού,

την οκνηρία και την νωθρότητα.

Στην προς Εβραίους επιστολή, στο έκτο κεφάλαιο, διαβάζουμε: «⁹ **Περί υμών ν δε, αν και λαλώ μεν ούτως, αγαπητοί, είμεθα πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλλίτερα και συνεχόμενα με την σωτηρίαν.**

10

Διότι δεν είναι άδικος ο Θεός, ώ στε να λησμονήση το έργον σας και τον κόπον της αγάπης, την οποίαν εδείξατε εις το όνομα αυτού, υπηρετήσαντες τους αγίους και υπηρετούντες.

11

Επιθυμούμεν δε να δεικνύη έκαστος υμών ν την αυτήν σπουδήν προς την πληροφορίαν της ελπίδος μέχρι τέλους,

12

διά να μη γείνητε νωθοί, αλλά μιμηταί των διά πίστεως και μακροθυμίας κληρονομούντων τας επαγγελίας. »

Επίσης διαβάζουμε και στο βιβλίο των Παροιμιών (ς' 9-11), «**Έως πότε θέλεις κοιμάσθαι, οκνηρέ; Πότε θέλεις σηκωθεί εκ του ύπνου σου; Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών ν εις τον ύπνον**» έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως **ταχυδρόμος, και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος. »**

Σ' αυτή την παροιμία ο Σολομώντας αναφέρεται σε έναν οκνηρό άνθρωπο, δηλαδή σε έναν τεμπέλη που δεν θέλει να εργάζεται και του αρέσει ο «ύπνος». Αυτή η νωθρότητά του έχει ένα «σύμπτωμα» σοβαρό, τον «πνευματικό του ύπνο». Και αυτός ο... ύπνος, δεν έρχεται από μόνος του, αλλά είναι αποτέλεσμα αποχής από τα έργα του Θεού. Αλλά τι είναι ο «πνευματικός ύπνος»; Ο πνευματικός ύπνος, στην χριστιανική ζωή, είναι μια κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος βρίσκεται σε «πνευματική φτώχεια», δηλαδή δεν είναι γεμάτος ή έχει σβήσει το Άγιο Πνεύμα μέσα του. Ο χριστιανός που είναι πληρωμένος από Άγιο Πνεύμα έχει όλο τον καρπό του Πνεύματος του Αγίου που είναι : αγάπη, χαρά ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα και εγκράτεια (Γαλάτες ε' 22). Οπότε χωρίς Άγιο Πνεύμα λείπουν όλα τα παραπάνω. Ποιες είναι οι αιτίες του «πνευματικού ύπνου»; Πρώτη αιτία, η επανάπαυση, δηλαδή δεν διαβάζει ο χριστιανός την Καινή Διαθήκη και δεν προσεύχεται, οπότε δεν έχει χριστιανικά έργα και παρ' όλα αυτά μένει ικανοποιημένος με τον εαυτό του.

Άμεσος κίνδυνος από αυτή την κατάσταση είναι ο πειρασμός από τον εχθρό της ψυχής μας, τον διάβολο, καθώς είπε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στους μαθητές του: «Αγρυπνείτε και να προσεύχεστε για να μην πέσετε σε πειρασμό, το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως ασθενής» (Ματθαίος κς' 41). Δεύτερη αιτία πνευματικού ύπνου είναι οι μέριμνες της ζωής μας, δηλαδή επαγγελματικές υποχρεώσεις, δουλειές του σπιτιού, τα μαθήματα του μαθητή κ.ά., εάν όλα αυτά τα υπερεκτιμούμε περισσότερο από τον Θεό. Άλλωστε προειδοποίησε ο Κύριος τους μαθητές λέγοντας τους: «Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσιν αι καρδιαί σας από κραιπάλης, και μέθης και μεριμνών βιοτικών και επέλθη αιφνίδιος εφ υμάς η Ημέρα εκείνη» Λουκάς, κα' :34. Άρα, στον πνευματικό ύπνο συνηγορούν και η κραιπάλη και η μέθη. Επίσης, στην παραβολή των καλεσμένων σε δείπνο ενός ανθρώπου, αναφέρει ο Λόγος ότι κάποιοι αρνήθηκαν την πρόσκληση λέγοντας ο πρώτος αγρό αγόρασα, ο δεύτερος αγόρασα πέντε ζεύγη βόδια και ένας τρίτος, γυναίκα παντρεύτηκα(Λουκάς, ιδ' 16-20). Κάποια πράγματα για αυτούς είναι πιο πάνω από την πρόσκληση της σωτηρίας της ψυχής τους. Ένα άσχημο παράδειγμα δούλου είναι αυτός που είναι πονηρός και οκνηρός (Ματθαίος, κε' :26) ο οποίος έκρυψε το τάλαντο που του έδωσε ο κύριός του να το εργαστεί

και να το αυξήσει και ο κύριός του από τα λόγια που είπε τον κατέκρινε. Η νωθρότητα του χριστιανού είναι μια «ύπουλη» κατάσταση που μπορεί να μας συμβεί χωρίς να την καταλαβαίνουμε και αποτελεί αιτία αποχής από τις λειτουργίες της εκκλησίας, από την προσευχή, από την κοινωνία μετ' αλλήλων και από την Θεία Κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου, τα οποία είναι τα τέσσερα βασικά στοιχεία της πνευματικής αύξησης του χριστιανού (Πράξεις, β':42) . Απέχοντας από αυτά, ο χριστιανός παύει να είναι... χριστιανός, και τελικά, αν δεν επιστρέψει, κινδυνεύει να χάσει την ψυχή του.

Ποια είναι λοιπόν η θεραπεία της νωθρότητας εφόσον μας συμβεί;

Μπορούμε να την «δώσουμε» στον Κύριο, εξομολογούμενοι σ' Αυτόν ότι είμαστε ελλιπείς θέλησης είτε στο να διαβάζουμε το Λόγο Του, είτε στο να προσευχόμαστε και να πράττουμε το θέλημά Του. Αν δηλαδή διακρίνουμε στον εαυτό μας πνευματική οκνηρία, να μην συνεχίζουμε να δίνουμε τόπο στον πονηρό, αλλά να μετανοήσουμε, να εκζητήσουμε ένθερμα τον Κύριο και αυτός θα μας βοηθήσει. Αμήν!